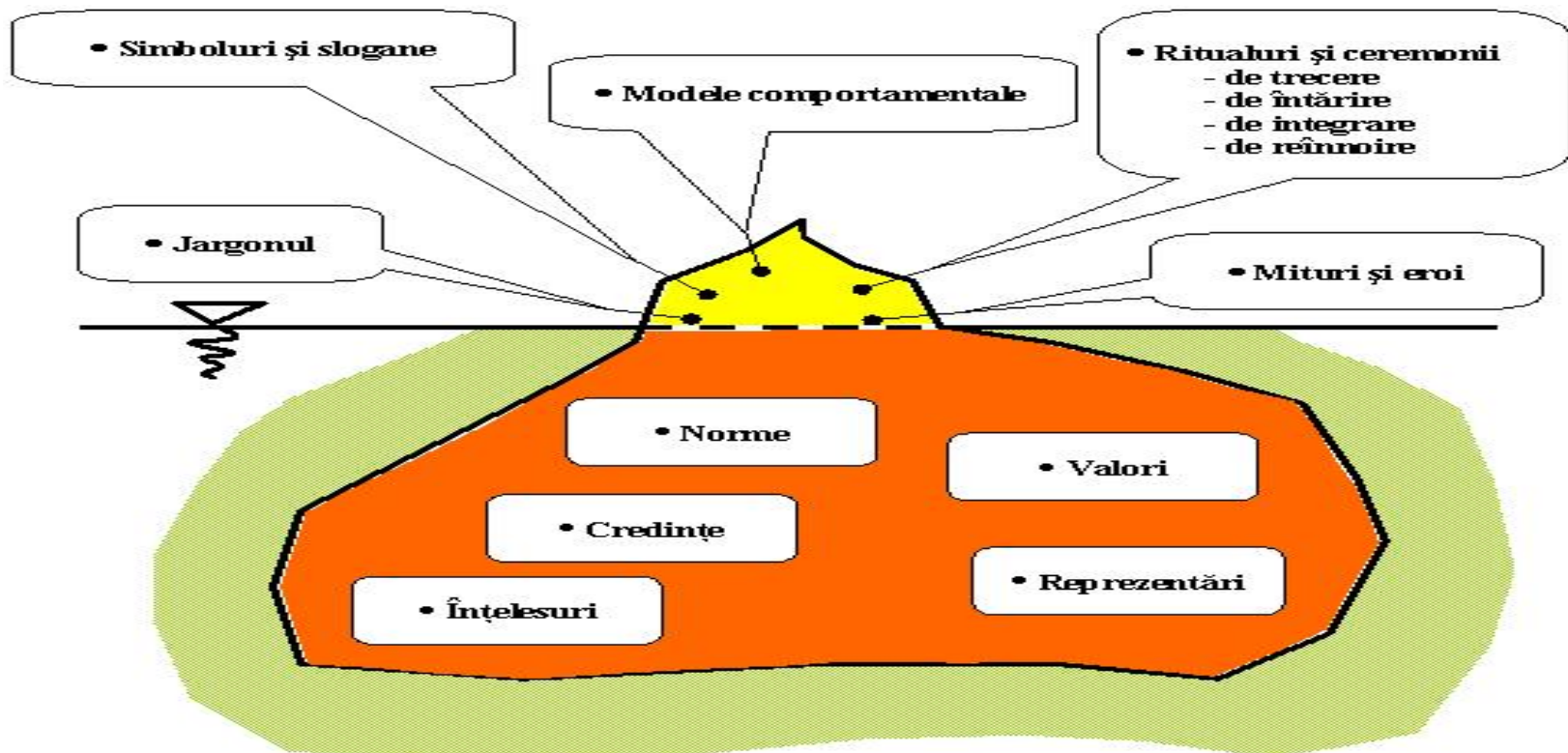

Cultura clasei

Totalitatea valorilor, simbolurilor, ritualurilor, ceremoniilor, miturilor, atitudinilor si comportamentelor ce sunt predominante într-o organizatie, si care sunt transmise apoi generatiilor urmatoare, reprezentand modul normal de a gândi, simti si actiona având o influenta determinanta asupra rezultatelor si evolutiei acesteia.

1) DISTANȚA FAȚĂ DE PUTERE

Mică

Mare

Inegalitățile dintre oameni trebuie să fie minimizate	Inegalitățile dintre oameni sunt de așteptat și de dorit
Părinții îi tratează pe copii ca pe egali lor și reciproc.	Părinții îi educă pe copii să fie docili. Copiii tratează părinții cu respect.
În clasă, profesorul așteaptă inițiative din partea elevilor. Elevii îi tratează pe profesori ca pe egali lor.	În clasă se așteaptă ca toate inițiativele să vină de la profesor. Elevii îi tratează pe profesori cu respect.
Profesorii sunt experții care transferă elevilor adevăruri impersonale.	Profesorii sunt niște “guru” care transferă elevilor învățătura personală
Caracteristică este descentralizarea.	Caracteristică este centralizarea.
Diferențe mici de salarii între nivelul superior și inferior al organizației	Diferențe mari de salarii între nivelul superior și inferior al organizației
Subordonații așteaptă să fie consultați. Șeful ideal este democratul plin de resurse	Subordonații așteaptă să li se spună ce să facă. Șeful ideal este un autocrat binevoitor
Privilegiile și simbolurile de status nu sunt bine primite	Privilegiile și simbolurile de status pentru manageri sunt de așteptat și cunoscute

În școală, distanța mare:

- nevoia de dependență a elevului față de profesor, ca rezultat al celei față de părinți;
- profesorii în vârstă sunt cei mai respectați, elevii trebuie să se ridice în picioare la intrarea profesorilor;
- procesul educațional este dirijat de profesor, care stabilește și modul de predare ce trebuie urmat;
- ora de predare se desfășoară într-o ordine strictă;
- profesorii nu sunt contraziși/criticați niciodată în public și sunt tratați cu respect chiar și în afara școlii;
- dacă un elev are o purtare necorespunzătoare, profesorii îi soli-cită pe părinți și așteaptă de la aceștia ajutor în restabilirea ordinii;
- procesul educațional este “meritul” direct al profesorului: ceea ce se predă nu este un adevăr impersonal, ci rezultatul capacității intelectuale personale a profesorului;
- calitatea elevului de a învăța este, în mod obligatoriu, dependen-tă exclusiv de excelența modului de predare al profesorului.

Distanța mică:

- profesorii tineri sunt mai apropiați de elevi și deci mai îndrăgiți decât vârstnicii;
- procesul educațional este concentrat asupra elevului , cu o aprecie-re a inițiativei acestuia;
- elevii își aleg propriu mod de pregătire;
- ei întreabă atunci când nu înțeleg ceva și intervin neîntrebați în ore;
- elevii discută cu profesorii, își exprimă dezacordul sau critică în fa-ța profesorilor și nu arată un respect deosebit acestora în afara școlii;
- când un elev are o purtare necorespunzătoare, adesea părinții sunt de partea elevului și nu a profesorului/școlii;
- procesul educațional este mai degrabă impersonal; ceea ce este transmis cuprinde adevăruri sau fapte care există independent de un anume profesor;
- învățarea efectivă într-un asemenea sistem depinde foarte mult de comunicarea profesor-elev;
- întregul sistem se bazează pe nevoia de independență a elevului

2) INDIVIDUALISM – COLECTIVISM

A spune adevărul este o virtute. Confruntarea poate fi salutară	Nu există opinii personale, ele sunt predeterminate de grup. Trebuie întotdeauna să se mențină armonia
Oamenii se îngrijesc singuri de ei și de familia lor. Copiii învață să gândească în termeni de “eu”	Loialitate mare față de grup. Identitatea este influențată de mediul social căruia îi aparține
Delictul duce la vinovăție și la pierderea respectabilității	Delictul conduce la rușine și la pierderea onoarei pentru sine și grup
Scopul educației este a învăța cum să înveți	Scopul educației este a învăța să te comporți
Diploma mărește venitul economic și respectabilitatea individului	Diploma condiționează accesul într-un grup cu un statut superior
Deciziile de angajare și de promovare presupun a fi bazate pe aptitudini și reguli	Deciziile de angajare și promovare iau în considerare subgrupul de interese
Managementul este autocrat	Managementul este participativ
Sarcina este mai importantă decât relația	Relația este mai importantă decât sarcina

Individualismul la școală

- formarea de grupuri între colegi este mai mult întâmplătoare, potrivit aptitudinilor;
- în clasă există tendința de a exista elevi/studenți care iau cuvântul;
- confruntările sau discutarea liberă a conflictelor sunt adesea considerate salutare, iar conștiința “obrazului” este slabă sau inexistentă;
- a învăța înseamnă să te adaptezi la situații noi, nemaicunoscute și nemaiîntâlnite;
- există o atitudine fundamental pozitivă față de nou;
- există presupunerea că în viață ai mereu de învățat, chiar și după universitate;
- elevii/studenții se așteaptă să fie tratați imparțial și individual, indiferent de apartenența lor;
- diploma îmbunătățește venitul economic al deținătorului și dezvoltă sentimentul demnității personale, asigură sentimentul de realizare;

2) Colectivismul la școală

- Civii/Studentii ezita să vorbească în grupuri mari chiar și în absența profesorului, în special dacă acestea sunt conduse de membri în afară; această ezitare scade însă în grupurile mici;
- În timp, majoritatea culturilor colectiviste mențin o distanță mare față de putere;
- conflictele și confruntările trebuie să fie evitate, sau cel puțin formulate astfel încât să nu deranjeze pe nimeni; studenții nu trebuie să-și piardă “obrazul”; rușinea, adică invocarea onoarei grupului, este un mod efectiv de corectare a incriminațiilor;
- Există un stres al adaptării la calificările și virtuțile necesare pentru a fi acceptat ca un membru al grupului;
- Învățarea este văzută ca un proces unic, rezervat numai tinerilor care trebuie să învețe cum să facă lucrurile pentru a se integra în societate;
- Diploma este o onoare pentru deținătorul ei și pentru subgrupul din care face parte, care îl îndreptățește să se asocieze cu membrii grupului cu un statut mai înalt;
- Acceptarea socială care se petrece odată cu obținerea diplomei este mai importantă decât sentimentul deminutății personale provenind de la o licență de specialist; apare tendința de a obține diploma și pe căi ilegale.

MASCULINITATE-FEMINITATE

Valorile dominante în societate sunt succesul material și prosperitatea	Valorile dominante în societate sunt grija pentru ceilalți și perseverența
Sunt importanți banii și lucrurile	Sunt importanți oamenii și relațiile cordiale
Persoanele sunt arogante, ambițioase și dure	Se presupune că toți sunt modești
În familie, tații se preocupă de fapte, iar mamele de sentimente	În familie, și tații și mamele se preocupă și de fapte, și de sentimente
Fetele plâng, dar băieții nu; fetele nu trebuie să se lupte, în schimb băieții fac acest lucru când sunt atacați	Atât băieților, cât și fetelor li se permite să plângă, dar niciodată să se lupte
Eșecul la școală este un dezastru	Eșecul la școală este un incident minor
A trăi pentru a munci	A munci pentru a trăi
Rezolvarea conflictelor prin disputarea lor	Rezolvarea conflictelor prin compromis și negociere

Masculinitatea la școală

- elevii/studenții încearcă vizibil să se facă remarcați și duc o competiție deschisă unii cu alții;
- alegerea locului de muncă este puternic dirijată de oportunitățile realizate prin carieră;
- eșecul la școală este un dezastru;
- strălucirea și reputația academică a profesorilor și performanța academică a studenților sunt factorii dominanți;
- diferențierea dintre bărbați și femei în culturile masculine și bogate este mai mare în universități decât în cazul culturilor de tip feminin și bogate;
- bărbații predau în special în universități, iar femeile predau în special copiilor mai mici;
- copii au pe o durată mai îndelungată profesori femei;
- statutul social al femeilor profesori într-o societate masculină este mai degrabă scăzut;
- managerul masculin este un tip decis, agresiv (cu o specificație pozitivă), care nu jignește dacă este mai dur (macho);
- cei puternici trebuie susținuți;
- profesorul este un “guru” care are întotdeauna răspunsuri la toate întrebările elevilor.

Feminitatea la școală

- studentul standard este cel mediu, “cel mai bun băiat din clasă” fiind o figură puțin ridicolă;
- alegerea locului de muncă este în legătură cu interesul propriu al studentului în cauză;
- eșecul la școală este un incident relativ minor;
- atitudinea prietenoasă și abilitatea socială a profesorului, alături de adaptarea socială a studentului joacă un rol important;
- într-o astfel de societate, bărbații predau și elevilor mai mici;
- familia orientează copiii spre modestie și solidaritate, iar organizațiile recompensează oamenii mai probabil pe baza egalității, adică fiecăruia după nevoi;
- în culturile feminine, o slujbă “umanizată” trebuie să dea mai multe ocazii ajutorului reciproc și contactelor sociale;
- bărbații și femeile trebuie să-și asume roluri egale acasă și la muncă;
- se consideră că ce este mic și lent, este frumos.

EVITATEA INCERTITUDINII

Poate fi definită drept măsura în care membrii unei culturi se simt amenințați de situații incerte sau necunoscute: acest sentiment este exprimat printr-o nevoie de reguli scrise și nescrise.

Mică

Mare

Incertitudinea este un fapt normal al vieții	Este percepută ca un pericol continuu, care trebuie să fie combătut
Nu trebuie să fie afișate agresivitatea și emoțiile	Agresivitatea și emoțiile pot fi afișate la momente și locuri potrivite
Stres slab; percepere subiectivă a bunăstării	Stre puternic; percepere subiectivă a anxietății
Ce este diferit este curios	Ce este diferit este periculos
Nu trebuie să existe mai multe reguli decât este necesar	Nevoia de reguli este mare, emoțională, chiar dacă ele nu vor acționa
Timpul este un mijloc de orientare	Timpul înseamnă bani
Confort când ești leneș. Muncă susținută numai la nevoie	Nevoie emoțională de a fi ocupat; dorință interioară de a munci susținut

Evitarea redusă a incertitudinii

- studenții/elevii preferă moduri de învățare cu teme libere și sunt preocupați de discuțiile de calitate;
- profesorii pot să spună că nu știu;
- elevii/studenții acordă respect profesorilor care folosesc un limbaj clar și cărților care explică subiectele cu ajutorul unor termeni simpli;
- unii profesori încearcă să-i implice pe părinți în procesul de învățământ al copiilor lor, ei cer părerea părinților în mod activ;
- precizia și punctualitatea trebuie să fie învățate;
- motivație prin realizare și respecta sau apartenență;
- reguli blânde pentru copii privind ceea ce este murdar și tabu;
- există o respingere emoțională față de regulile protocolare, ele fiind stabilite numai în cazuri de absolută necesitate;
- deși regulile sunt mai puțin severe, ele sunt, în general, mai puțin respectate;
- dacă regulile nu pot fi respectate, ele trebuie schimbate;
- toleranța ideilor și a comportamentului deviant.

Evitarea incertitudinii intens ă

- reguli ferme pentru copii privind ceea ce este murdar și tabu;
- incertitudinea în viață este percepută ca un pericol continuu, care trebuie să fie combătut;
- elevii/studentii preferă moduri de învățare cu programe analitice fixate și sunt preocupați de răspunsuri corecte;
- se presupune că profesorii au răspunsuri la orice întrebări, ei sunt priviți drept experți;
- profesorii folosesc un limbaj academic foarte complicat și dificil de înțeles;
- părinții sunt tratați de către profesori ca un auditoriu, ei fiind rar consultați;
- este caracteristică suprimarea ideilor și comportamentului care deviază; rezistență la nou;
- există un mare număr de reguli și regulamente, care controlează procesul de muncă, reguli care nu se bazează pe o logică formală, ci pe una mentală;
- motivație prin securitate și respect sau apartenență.

Diferențe dintre elevi

Diferențe de vârstă- un profesor eficient știe că trebuie să utilizeze metode adecvate vârstei și ***că aceiași elevi, la vârste diferite, au așteptări diferite***. Astfel în funcție de vârstă:

- *natura cererilor și așteptărilor elevilor în raport cu profesorul se schimbă*
- *natura relațiilor dintre elevi se schimbă*
- *nevoia elevilor de statut și prestigiu sporește cu o dată cu vârsta*
- *elevii devin mai critici în raport cu comportamentul profesorului pe măsură ce înaintează în vârstă*
- *elevii mai mari au tendința de a-și blama profesorii pentru insuccesele și deficiențele lor*
- *crește capacitatea de concentrare și efort intelectual*

Diferențe dintre elevi

Diferențe de abilitate- acestea reclamă din partea profesorului un ***comportament și metode diferențiate***, deoarece:

- motivația pentru muncă în clasă diferă semnificativ, de la cei dotați la cei mai puțin dotați
- niveluri diferite de abilitate reclamă atitudini diferite din partea profesorului
- criteriile care definesc succesul sau insuccesul diferă, în funcție de nivelul de abilitate al elevilor.

De multe ori în mod ***inconștient, profesorii introduc diferențieri în aprecierea rezultatelor elevilor în funcție de performanța atinsă***. De obicei, diferențierile defavorizează elevii cu performanțe mai scăzute. Această atitudine poate determina din partea elevilor un răspuns de tipul ***„jocurilor de sustragere”, de evitare(clovnul clasei, izolatul, leneșul, surghiunitul sau respinsul)***. ***Dacă nu sesizează acest aspect, profesorul le poate face jocul, oferindu-le chiar întăriri(râde la glumele clovnului)***.

Diferențe dintre elevi

Diferențe de sex- acestea sunt mai ales ***rodul preju-decăților noastre*** proiectate asupra elevilor. ***De reținut*** cu privire la acest aspect este faptul ***că intervențiile profeso-rului nu trebuie să inducă diferențieri în funcție de sex.***

Diferențe de statut socio-economic –acestea dacă nu sunt abortate cu grijă pot induce o mulțime de ***efecte nega-tive***:

- elevii proveniți dintr-un mediu socio-economic modest au tendința de **a se subaprecia** în raport cu elevii proveniți din pătura bogată;
- **valorile și standardele** promovate în școli se apropie mai mult de cele proprii **păturii bogate**;
- elevii cu posibilități economice modeste **au tendința** de a se plasa în rândul celor **cu un nivel mai scăzut al abilităților**;
- elevii proveniți din pătura bogată înțeleg mai repede și **cultivă** oarecum **firesc propriul statut** printre colegi.

Diferențe dintre elevi

Diferențe culturale - mai ales valorile culturale proprii grupului etnic (sau religios) al elevului; în acest sens diferențele pot fi importante:

- codurile morale și religioase pot fi mai *stricte* în anumite grupuri;
- ritualurile și ceremoniile religioase pot *influența mai pregnant comportamentul în școală al unor elevi*;
- diferențele culturale pot genera *ostilitate*;

Toate aceste diferențe pot crea un **câmp de ten-siuni** greu de aplanat, dacă profesorul le ignoră sau nu este capabil să le facă față.